

DOM NR. 01.00

Innstilling fra : Jury ifb med 2 timers løp 2.10.99
Vedrørende : Innstilling om 12 måneders suspensjon av Alf. B. Rosseland og Dan Morten Molander
Løpsarrangør : NAF Motorsport Ringerike
Løpskategori : Karting
Løpsstatus : Ingen
Arr. Lisensnr. : 00.04257
Jury : Synnøve Borgli, leder
Harry Eull, medlem
Leiv Fisketjøn, settedommer

Sak til behandling var innstilling om suspensjon av Alf B. Rosseland og Dan Morten Molander. DU's leder presenterte DU for Rosseland, Molander og deres rådgiver advokat Birger Mordt samt juryleder Synnøve Borgli. Videre ble formalia i saken gjennomgått og beslutningen og premissene i Appell nr. 206 ble referert. DU's leder understreket at spørsmål om skyld var avgjort av Appelldomstolen og at diskusjon om innhold av kjemikalier i dekkene ikke ville bli diskutert av DU. Ingen reiste tvil om DU's habilitet. Saksgangen ble gjennomgått og ingen hadde innvendinger mot denne.

De anklage hadde kalt inn Sivilingeniør Steinar Hurrød og Rolf Krange som vitner.

Hendelsesforløp:

Det vises her til Appell nr. 206 der hendelsesforløpet er beskrevet..

Saksforløp:

Juryleder sa i åpningsinnlegget at hun ikke hadde noe å tillegge til opplysningene i sakspapirene, og at juryen opprettholdt sin påstand.

Anklagede v/ rådgiver erkjente at det nå var straffeutmålingen som skulle behandles, men kritiserte Appelldomstolens rapport for manglende begrunnelse og viste i denne sammenheng til NSR § 103. Det ble videre hevdet at det ikke finnes kjente referanser til tidligere avgjørelser i saker som denne, og ba DU nøye vurdere sin avgjørelse i lys av de opplysninger som ville komme fram. Straffeutmålingen må stå i forhold til grovhet av forseelse. Han viste til at § 715, pkt 7b har et tilleggskrav om endring av veigrep, noe som ikke er nevnt i Appelldomstolens beslutning og som måtte bevises. Han kunne ikke se at det var gjort noen vurdering av hvor på dekkene stoffet var tilført og hvordan dette var gjort. Han pekte på at DU måtte vurdere grunnlaget og alvorlighetsgraden før beslutning fattes.

Juryleder beskrev været denne dagen. Det regnet sterkt det meste av dagen, noe som gjorde banedekket glatt. Kart nr. 4 så ut til å ha ekstremt godt feste. Det ble foretatt forbikjøringer på steder der dette er uvanlig på glatt føre. Rundetider ble sjekket og kart nr. 4 hadde i de første runder ca 1 sek bedre tid pr. runde enn nr. 2 på resultatlista. Det var kun karter av typen Yamaha i heatet. Dette var bakgrunn for de videre undersøkelser og jurybeslutning.

Anklagede lurte på om juryen hadde fattet sin beslutning på oversettelsen av rapporten fra det franske laboratoriet, en rapport som de hevdet var uriktig gjengitt og uriktig oversatt. Juryen

bekreftet at denne, samt telefaks fra Vega lå til grunn. Rosseland svarte på spørsmål om påmelding, karten, dekk og motor, avvikling av stevnet og tidligere plasseringer. Han påsto at de kjørte raskere og uten snurringer, hadde raskere depotstopp. I tillegg til dette var det to erfarne førere og et godt oppsatt chassis som var grunnlaget for seieren. Han mente eventuelle kjemikalier kunne vært opptatt i dekkene i depot ved bensinpåfylling og kjedesmøring. Han hadde ingen kommentarer til spørsmål fra juryen om hvordan et avfettingsstoff kan blandes med bensin og smøreolje. Molander bekreftet i sin forklaring det Rosseland hadde sagt.

På spørsmål fra DU svarte Molander at de ikke hadde foretatt egen analyse av dekk. Han påsto at det ikke hadde vært mulig å få dekk utlevert fra NBF. DU har i ettertid fått opplyst at to dekk var blitt utlevert til Rolf Krange 16.2.00.

Vitnet Hurrød opplyste at han var sivilingeniør med spesialfelt innen de analysemetoder som var benyttet av det franske laboratoriet. Han hadde ingen kunnskaper om motorsport. Han forklarte hvordan stoffet tetrakloreten virker. På spørsmål fra anklagede forklarte han hva som sto i rapporten fra det franske laboratoriet. Han påpekte grove feil i oversettelsen, spesielt i oversettelsen av konklusjonene. Han hevdet videre at omtalte stoff ville angripe og deformere gummi. Han hadde ingen innvendinger mot den originale rapporten men fremhevet at det burde ha foreligget to uavhengige analyser for at en bastant konklusjon kunne trekkes.

Vitne Krange forklarte seg. Han er eier av dekk og motor og satte opp chassiset for løp i regnvær. Han nektet for å ha tilført dekkene kjemikalier. Teknisk kontroll varslet om at de ville kontrollere dekkene etter første treningspass, og kontrollen kom etter løpet. Shore-målinger viste ingen vesentlig forskjell på dekkene.

Juryen oppsummerte med at forskjellen i tid benyttet til depotstopp var liten. Rundetidene ikke så talende som visuell observasjon. Avgjørelsen i juryen var enstemmig. Anklager opprettholdt sin innstilling.

Advokat Mordt stilte i sin oppsummering store spørsmålstegn ved grunnlaget for juryens avgjørelse og fremhevet manglende rettssikkerhet ved bruken av den norske oversettelsen av laboratorierapporten. Han viste til at det ikke er tilstrekkelig at det er påvist kjemikalier i dekkene, men også at dette skal endre dekkenes veigrep for at forholdet skal kunne straffes. Han viste også til at shore-målingene som ble foretatt ikke viste noe feil med dekkene. Med henvisning til § 80 hevdet han at med så mange usikkerhetsmomenter måtte han henstille til DU å beslutte en frifinnelse, alternativt må mildeste form for straff anvendes.

Domsutvalget opplyste at dom ville foreligge hos NBF tirsdag 4.4.00 klokken 12:00. Frist for appell ble satt til onsdag 5.4.00 kl. 12:00.

Møtet ble hevet ca. Kl. 20:30.

Domsutvalget har i lukket møte besluttet følgende:

Beslutning:

- Juryens innstilling om suspensjon i 12 måneder for Rosseland og Molander tas til følge
- Suspensjonsperioden gjøres gjeldende fra 2.10.99
- 6 måneder av suspensjonen gjøres betinget med en prøvetid frem til 31.12.00. Dersom Rosseland eller Molander idømmes suspensjon for nye overtredelser i denne perioden, skal den betingede delen av dommen komme i tillegg
- Beslutningen er enstemmig

Premisser:

Iflg § 715 punkt 7b skal to forhold oppfylles for at brudd på regelen skal være straffbar. Et kjemisk preparat skal være brukt og i tillegg skal dette føre til at dekkenes veigrep endres. Appelldomstolens premisser i appell 206 nevner kun at det er bevist at dekkene er tilført kjemikalier men diskuterer ikke om veigrepet ble endret som et resultat av dette.

Anklager la frem påstand om at karten til de anklagede var bemerkelsesverdig raskere enn de andre og hadde et synlig bedre veigrep. Det ble referert til forskjeller i rundetider som må ansees bemerkelsesverdige i en enhetsklasse som kjører med enhetsdekk. Iflg løpets resultatliste tilbakela vinnerkartet en distanse som er 5,72 km lenger enn det laget som kom inn på plass nr. 2. Vinnerlaget tilbakela 106,535 km og lag nr. 2, 100,815 km. Under løpet sett som helhet hadde vinnerlaget en gjennomsnittsrundetid som var 2,74 km/t raskere enn laget på andreplass.

De anklagede prosederte på at de hadde et svært godt oppsett på karten og at de vant det meste av tiden under depot stopp. I tillegg var deres påstand at de hadde lengst kjøreerfaring sammenlignet med sine konkurrenter. Det er imidlertid bevist fra tidtakerlister at tidsforskjellene under depot stopp var minimale. Under vanlig stopp for skifte av fører var forskjellen til neste lag kun 4 til 5 sekunder. Under hovedstopp for bl.a. påfylling av drivstoff, var forskjellen 29,8 sekunder. Det finnes derfor bevist at de anklagede maksimalt har vunnet en runde under depot stopp. Totalt vant de med 8 runder.

Det ble tilbakevist fra anklager at de andre lagene besto av personer med mindre erfaring enn de anklagede. Det ble også vist til at karten til laget som kom på andre plass var satt opp av en person med svært lang erfaring. Det ble også sagt av de anklagede at de regnet laget på neste plass som erfarne konkurrenter.

DU legger stor vekt på observasjonene av juryen og i sammen med de loggførte opplysningene finner det bevist utenfor enhver rimelig tvil at kjemikalier som funnet i dekkene har ført til et bedre veigrep. Det legges også til grunn at de anklagede de siste år har kjørt en annen klasse (Int A) som kjøres med mykere dekk som gir bedre veigrep.

Det er imidlertid ikke bevist hvordan kjemikaliene er tilført dekkene. Dette faktum er vanligvis uinteressant da NSR § 60 klart legger ansvaret for alle handlinger og forsømmelser mot ISR, NSR og tilleggsregler hos anmelder. I denne spesielle saken har de anklagede lånt dekk og motor av en tredje person. De fikk dekkene utlevert ca. 30 minutter før karten skulle kjøres, og deres mulighet til å tilføre dekkene kjemikalier har derfor vært noe begrenset. DU har bl.a. lagt dette til grunn for å gjøre deler av straffen betinget.

Appelldomstolen har fastslått at det var tilsatt kjemikalier i dekkene og DU finner det bevist at kjemikaliene har endret dekkenes veigrep. Det kan være rimelig tvil om kjemikalene er tilsatt av førerne. Førernes objektive ansvar er imidlertid udiskutabelt.

DU har i sin domsavsigelse lagt til grunn AU avgjørelsene 93/99, 132/99 og 133/99 der det fremheves at utøveren selv må ta konsekvensene for tekniske uregelmessigheter. De tre refererte sakene tar også hensyn til spørsmål om manglende forsett samt utøvernes unge alder. DU understreker også anmelder/førers objektive ansvar for at kjøretøyet til enhver tid er i overensstemmelse med regelverket og at tvil om forsett vil vanligvis ikke være straffenedsettende. Denne saken er imidlertid spesiell med hensyn til eierskap av dekk og tilgjengelighet. Det er også lagt til grunn at det har gått svært lang tid fra hendelsen til dom er avsagt.

Domsutvalget hadde følgende sammensetning under behandlingen:

Roar Forgaard, Leder
Trond Bakkom
Arve Herstrøm